

Carrièreswitch

We did it!

Zorg dat je de baan zoekt die je wilt. Blijf positief en luister naar jezelf. Een nieuwe baan vinden is op veel méér dan geluk gebaseerd, zeggen de 50-plussers die het is gelukt een nieuwe weg in te slaan. “Als je bereid bent anders te kijken en te denken, ontstaan veel mogelijkheden.”

Een carrièreswitch maken is hard werken. Banen liggen niet voor het oprapen. Zeker als je de vijftig gepasseerd bent. De drie ervaringsdeskundigen in dit verhaal weten dat als geen ander. Maar zeggen ze: als je echt weet wat je wilt en daar hard mee aan de slag gaat, ontvouwen zich mogelijkheden. Marja Scholten (55) ging na een loopbaan bij Artsen zonder Grenzen aan het werk als reizigersverpleegkundige bij de GGD regio Utrecht. Wim Merckx (60) had nooit kunnen denken dat hij de leiding van een bedrijf in *female health care* op zich zou nemen. En Tina van Leeuwen (51) omschrijft haar baan als teammanager bij NS Reizigers als een schot in de roos.

Nooit bij de pakken neer gaan zitten en alles aanpakken – dat is het parool van Tina van Leeuwen. Toen de kinderen klein waren, onderbrak ze na tien jaar haar carrière bij de politie. “Via, via kwam ik later in het onderwijs terecht en gaf ik Nederlands op een vmbo. Heel leuk, maar je bent toch meer bezigheidstherapeut dan dat je echt les geeft. Toen ik verplicht werd mijn bevoegdheid te halen, was dat het moment waarop ik ging nadenken wat ik écht wilde. Drie jaar studeren was geen optie. Ik had twee wensen: de uitvaartbranche en een leidinggevende functie. Om te komen waar ik nu ben heb ik altijd alles aangepakt. Die instelling heeft me veel gebracht.”

Speurtocht

Het mooie van de speurtocht naar wat je werkelijk wilt als het om werk gaat, is dat het uiteindelijke resultaat niet eens zo verrassend hoeft te zijn, zegt verpleegkundige Marja Scholten. Toch was ze zelf niet op haar huidige baan gekomen. Via gesprekken bij loopbaancentrum 50 Company werd één en één twee. “Ik heb lang in de verpleging gewerkt en tussendoor de halve wereld afgereisd. Daarnaast was ik fotograaf. Het was dus een vrij logische stap dat ik in 2005 voor Artsen zonder Grenzen (AzG) ging werken. Ik wilde iets anders en met al mijn specialisaties wilden ze me graag hebben. Ik heb tien jaar met veel plezier voor AzG gewerkt. Na mijn laatste missie op Haïti voelde ik dat die wens om in het buitenland te werken verzilverd was. Ik was toe aan iets anders. Maar wat?”

Scholten vertelt hoe haar leeftijd en al haar ervaring het aanvankelijk moeilijk maakten te switchen. “Bij sollicitaties vonden ze me nogal eens overgekwalificeerd en te zelfstandig; ik vormde een bedreiging. Het voordeel van de zorg is wel dat je er altijd aan het werk kunt. Maar ik wilde graag iets anders met mijn ervaring en kennis doen. Toen ik samen met 50

Company op het spoor van reizigersverpleegkundige kwam, wist ik meteen dat ik dat wilde. Hoewel ik er zelf nooit op was gekomen. Ik heb geld geleend en ben de opleiding tot reizigersverpleegkundige gaan doen, terwijl ik ernaast als flexkracht in het ziekenhuis werkte.”

Niets doen funest

Investeren in de toekomst. En vooral niet stil zitten. Het lijken sleutelwoorden bij veel 50-plussers die met succes een nieuwe baan vinden. Marja Scholten zegt het zo: “Zorg dat je aan de gang blijft, al ga je kranten rondbrengen. Niets doen en hopen is funest.” Tina van Leeuwen beaamt dat: zij heeft een tijdje de Telegraaf rondgebracht, voordat ze uitvaartbegeleider werd. “Alles helpt om je focus aan te scherpen en vertrouwen te houden in je mogelijkheden.” Ook Wim Merkx, opgeleid in marketing en sales, heeft nooit zonder werk gezeten. “Je moet overal voor open staan. Je kunt altijd nee zeggen, maar onderzoek het eerst! Hoe meer je aanpakt, hoe beter je uiteindelijk weet wat je wilt. En vooral wat je niet wilt.”

Merkx benadrukt dat ‘van alles aanpakken’ iets anders is dan concessies doen aan werkplezier en persoonlijke interesses. Daar moet je nooit op inleveren, zegt hij. Wel was hij bereid een stap terug te doen in salaris. “Ik wil graag waardevol en nuttig zijn voor de samenleving. Ik houd van werken. Kan niet thuis zitten. Bovendien hoefde ik niet zo nodig meer directeur te zijn.”

De laatste twintig jaar was Merkx werkzaam als directeur-eigenaar van een grafisch bedrijf. Het faillissement betekende een keerpunt voor hem. “Ik had jarenlang 24 uur per dag geknokt en gewerkt. Er volgde een scheiding, de kinderen waren de deur uit. Wat nu? Ik wilde leuk werken en leuk leven. Door mijn uitgebreide netwerk kwam ik gemakkelijk aan interimklussen. Ook hielp ik jonge ondernemers met *startups*. Toch was dat niet wat ik echt wilde.”

Met behulp van gesprekken met de loopbaanadviseur kon Merkx stilstaan bij wat hij verder nog wilde. “Ik heb onderzocht of ik les wilde geven, werkzaam wilde zijn in het management van een franchiseketen, aan de slag wilde als beleidsmedewerker bij gemeenten. Overal ben ik gaan praten. En luisteren. Heb seminars en bijeenkomsten bezocht. Op vacatures gereageerd. En op een gegeven moment ontstaat dan een gevoel of je iets wél of niet wilt. Je kunt vertrouwen op je innerlijke kompas. Er zijn veel mogelijkheden als je bereid bent anders te denken en te kijken. Zo ben ik aan mijn nieuwe baan bij Prosan International, een bedrijf in female health care, gekomen. Het is fantastisch dat bedrijf verder op te bouwen. En dat kan ook zonder elke avond tot tien uur op kantoor te zitten.”

Schroom en gêne

Jezelf ont-labelen om minder zichtbare competenties te ontdekken en andere mogelijkheden te zien, alles onderzoeken en schroom en gêne afschudden om dromen na te jagen. Tina van Leeuwen heeft het allemaal geleerd en gedaan de afgelopen jaren. “Als je iets werkelijk wilt, moet je er alles voor over hebben. Desnoods in een apenpak bij een werkgever op de stoep gaan staan. Ik heb bij mijn loopbaanadviesbureau geleerd hoe je er tussen honderden andere sollicitatiebrieven kunt uitspringen en hoe je je presenteert tijdens een sollicitatiegesprek.” Om in de uitvaartsector aan het werk te komen, zette ze zelf een opvallende vacature op een

uitvaartsite. Met succes. Ze werkte drie jaar in de sector. Ging vergeleken met de onderwijsbaan flink in salaris achteruit. Dat had ze er graag voor over. “Het was mooi werk, maar emotioneel zwaar en stressvol. Ik ben blij dat ik het heb mogen doen, dat ik invulling heb mogen geven aan die wens.”

Na deze ervaring wist Van Leeuwen dat ze nu toch voor die leidinggevende functie wilde gaan. Na de zaken weer even op een rijtje te hebben gezet, solliciteerde ze op de functie van teammanager bij NS. “Het was een zware selectie. Maar intussen was ik goed voorbereid in het voeren van sollicitatiegesprekken en het doen van *pitches*. De eerste indruk tijdens een gesprek is cruciaal. Vroeger kwam ik nogal streng over. Ik heb geleerd me met meer flair te presenteren. Het is een zegen dat ik die baan heb gekregen. Ik houd van afwisseling; bij NS zijn de mogelijkheden je verder te ontwikkelen legio. Ik wil daar graag nog heel lang werken.”

Kennis en levenservaring

Leeftijd speelt een rol bij het vinden van een andere baan. Tina van Leeuwen was zich daarvan bewust toen ze bij NS solliciteerde. “Bij vijftigers telt het zwaarder dat je geïnspireerd overkomt. Je moet jezelf meer bewijzen, een werkgever zien te *trickeren*. Aan de andere kant kon ik ook mijn meerwaarde aangeven als het om kennis, levenservaring en relativiseringsvermogen gaat. Ik stuur dertig mensen aan; dan komen die verworvenheden goed van pas.”

Ook Wim Merckx erkent dat je als ‘oudere’ werknemer enthousiaster moet overkomen. “Het is belangrijk dat je de spirit toont dat ze *jou* moeten hebben. Het stigma dat aan ouderen kleeft is hardnekkig. Uitgeblust en vaker ziek? Onzin! Gooi die 50-plussers niet weg. Dat is pure kapitaalvernietiging. We hebben *zó*veel ervaring en zijn vaak bereid wat minder te verdienen.”

Marja Scholten wijst erop dat oudere werknemers die een nieuwe draai aan hun loopbaan geven juist heel gemotiveerd zijn. Ik heb er veel energie in gestopt om uit te zoeken wat ik wilde op de arbeidsmarkt. Vervolgens kom je tot een duurzame keuze. Ik vond gelukkig die mooie baan waar mijn kennis, ervaring en zelfstandigheid samenkomen en een meerwaarde zijn in plaats van dat het afschrikt. Ik heb graag geïnvesteerd in een opleiding; gratis stage gelopen bij een GGD. Het was even sappelen om op een andere plek terecht te komen. Maar als je positief blijft en weet dat je je leven zelf moet maken, hoort dat erbij.”